

UZASADNIENIE

Przedmiot i przebieg postępowania

1. Wnioskiem z dnia 16 czerwca 2021 r. wnioskodawca – (...) W., Dom Pomocy Społecznej wniósł o stwierdzenie likwidacji niepodjętego depozytu pozostawionego przez E. R., ostatnio zamieszkałego w Domu Pomocy Społecznej w W. przy ul. (...), zmarłego w W. w dniu 23 grudnia 2011 r. (wniosek, k. 3-4)

Ustalenia faktyczne

2. E. R. był pensjonariuszem Domu Pomocy Społecznej w W.. Zmarł w W. 23 grudnia 2011 r.

(akt zgonu, k. 6)

3. W Domu Pomocy Społecznej przechowywano depozyt E. R. – kwotę 154,60 zł. Jak wynika z informacji udzielonej przez (...) z dnia 20 września 2012 r., w lokalu przy ul. (...) nikt nie był aktualnie zameldowany, a urząd nie dysponował informacjami na temat spadkobierców E. R..

(pismo, k. 7)

4. Pismem z dnia 10 września 2021 r. Sąd wezwał Dom Pomocy Społecznej w W. (reprezentowany w sprawie przez jego dyrektora) do przedstawienia dowodów na dokonanie wywieszenia o nieodebranym depozycie po E. R. na tablicy informacyjnej w swojej siedzibie lub wskazania, że takiego ogłoszenia nie dokonano, w terminie 14 dni od dnia zobowiązania, pod rygorem skutków dowodowych. W odpowiedzi na to pismo wskazano, że nie zachował się odpis informacji o nieodebranym depozycie, która była umieszczona na tablicy informacyjnej Domu Pomocy Społecznej.

(zobowiązanie, k. 17; odpowiedź, k. 20)

Podstawa prawna rozpoznana na posiedzeniu niejawnym

5. Zgodnie z art. 514 § 1 k.p.c., w postępowaniu nieprocesowym rozprawa odbywa się w wypadkach wskazanych w ustawie. W innych wypadkach wyznaczenie rozprawy zależy od uznania sądu. Mimo niewyznaczenia rozprawy sąd przed rozstrzygnięciem sprawy może wysłuchać uczestników na posiedzeniu sądowym lub zażądać od nich oświadczeń na piśmie. Przepisy dotyczące postępowania w sprawie likwidacji niepodjętych depozytów nie zawierają odstępstw od tej zasady i nie nakazują wyznaczenia rozprawy, co oznacza, że Sąd mógł rozpoznać wniosek na posiedzeniu niejawnym.

Ocena prawna

6. Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

7. Obowiązki podmiotu przechowującego depozyt, a związane z jego likwidacją, są określone w ustawie z dnia 18 października 2006 r. o likwidacji niepodjętych depozytów. Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy, przechowujący depozyt jest obowiązany wezwać uprawnionego do odbioru depozytu w terminie, o którym mowa w art. 4 ust. 2, oraz pouczyć go o skutkach jego niepodjęcia. W myśl ust. 2 tego przepisu, wezwanie do odbioru depozytu powinno nastąpić niezwłocznie po jego złożeniu lub uzyskaniu wiadomości o wystąpieniu okoliczności, która umożliwia odebranie tego depozytu. Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy, likwidację niepodjętego depozytu stwierdza sąd na wniosek przechowującego depozyt. Zgodnie z art. 6 ust. 5 ustawy, w przypadku braku możliwości doręczenia wezwania do odbioru depozytu lub nieustalenia uprawnionego, przechowujący depozyt jest obowiązany dokonać wezwania poprzez jego wywieszenie na tablicy informacyjnej w swojej siedzibie na okres 6 miesięcy. Jeżeli szacunkowa wartość depozytu przekracza kwotę

5.000 zł, przechowujący depozyt zamieszcza również ogłoszenie w dzienniku poczytnym w danej miejscowości lub w Biuletynie Informacji Publicznej.

8. Postępowanie sądowe w sprawie likwidacji niepodjętego depozytu regulują między innymi przepisy szczególne, zawarte w art. 693¹⁸ – 693²² k.p.c. Zgodnie z art. 693¹⁹ § 1 k.p.c., we wniosku o stwierdzenie likwidacji niepodjętego depozytu należy wskazać okoliczności, w których nastąpiło złożenie depozytu (1); dokładnie określić depozyt podlegający likwidacji (2); wskazać osobę, która jest uprawniona do odbioru depozytu (3). Zgodnie natomiast z § 2 tego przepisu, w przypadku gdy nie jest znana osoba uprawniona do odbioru depozytu lub nie jest znane jej miejsce zamieszkania lub siedziba, wnioskodawca jest obowiązany przedstawić dowody potwierdzające dokonanie czynności mających na celu wyjaśnienie tych okoliczności.

9. Postępowanie sądowe w sprawie likwidacji niepodjętego depozytu nie służy temu, aby wnioskodawca – przechowujący depozyt – zaczął poszukiwania osób uprawnionych do odbioru depozytu lub wezwał do jego odbioru uprawnione osoby „za pośrednictwem” sądu. Sąd ma za zadanie zweryfikować, czy wnioskodawca wykonał czynności przewidziane w przepisach ustawy o likwidacji niepodjętych depozytów i czy nie istnieją przeszkody do orzeczenia likwidacji depozytu.

10. Wspomniane przepisy o likwidacji niepodjętych depozytów nie zmieniają jednak ogólnych zasad postępowania przed sądem znajdujących zastosowanie w postępowaniu nieprocesowym. I tak w postępowaniu w sprawie likwidacji niepodjętych depozytów znajduje odpowiednie (na podstawie art. 13 § 2 k.p.c.) zastosowanie art. 232 k.p.c. – strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Sąd może dopuścić dowód niewskazany przez stronę.

11. W postępowaniu o likwidację niepodjętych depozytów Sąd musi zatem zweryfikować, czy twierdzenia wskazywane przez wnioskodawcę znajdują oparcie w dowodach, które wnioskodawca przedstawia. Nie jest wystarczające, aby wnioskodawca ograniczył się do złożenia pisemnych wyjaśnień czy wytłumaczeń – swoje działania w celu likwidacji depozytu musi on udowodnić.

12. W tej sprawie wnioskodawca – (...) W. reprezentowane przez swoją jednostkę – Dom Pomocy Społecznej – przytoczył we wniosku okoliczności wskazane w art. 693¹⁹ § 1 k.p.c., czyli określił depozyt i wskazał, że wg. jego wiedzy brak jest znanych osób uprawnionych do odbioru depozytu. Załączył ponadto pismo, z którego wynika, że poszukiwania osoby uprawnionej do dziedziczenia po E. R. nie przyniosły rezultatu.

13. Wnioskodawca nie przedstawił natomiast dowodu na wypełnienie obowiązku z art. 6 ust. 5 ustawy, czyli wywieszenia informacji o niepodjętym depozycie na okres 6 miesięcy, ograniczając się do wskazania, że taka informacja była wywieszona, ale się nie zachowała. W takiej sytuacji Sąd nie może przyjąć za udowodnioną okoliczności wywieszenia ogłoszenia o depozycie – nie wiadomo, jakiej dokładnie treści była ta informacja (czy była zgodna z przepisami ustawy o likwidacji niepodjętych depozytów, czy też zawierała jakieś omyłki) oraz kiedy i jak długo była wywieszona. Nie ma zatem możliwości zweryfikowania, czy wnioskodawca prawidłowo wypełnił obowiązek z art. 6 ust. 5 ustawy o likwidacji niepodjętych depozytów.

14. Rozstrzygnięcie w tej sprawie nie stoi na przeszkodzie ponownemu złożeniu wniosku, już po zgromadzeniu przez wnioskodawcę dowodów na dopełnienie obowiązkiem z ustawy o likwidacji niepodjętych depozytów (co może nastąpić po ponownym wywieszeniu informacji o niepodjętym depozycie i jej udokumentowaniu, np. fotografiami lub umieszczeniem adnotacji na wywieszonym odpisie, zawierającą daty wywieszenia i zdjęcia z tablicy ogłoszeniowej).

Koszty postępowania

15. O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 1 k.p.c., zgodnie z którym każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)